

SZŐLŐSGAZDA

SZŐLŐ-, GYÜMÖLCS-, ÉS KERTGAZDASÁGI FOLYÓIRAT

A Szőlősgazdák Egyesülete, a Szőlősgazdák Szövetkezete, a Kecskeméti Faiskola és a Magtermelő R. T. hivatalos közlönye

Megjelenik havonta egyszer.

Előfizetési árak:

Egész évre 2 Pengő. Fél évre 1 Pengő.

Egy szám ára: 20 fillér.

Laptulajdonos:

a Szőlősgazdák Egyesülete.

Felelős szerkesztő: Hajós Gyula.

Társzerkesztő s kiadó: Nemere Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

a Szőlősgazdák Egyesületében,

III-ik kerület, Széchenyi-tér 6. szám.

Telefonszám: 289.

Az új esztendő gazdasági problémái.

Bármily sikerekben gazdag eredmény-nyel zárult is az őesztendő, mégis találunk benne jelenségeket, amelyek elégtel-
ségekre adnak okot. Azért van az, hogy az újat jobbnak, boldogabbnak kívánjuk. A földet művelő gazda előtt az új esztendőt a bizonytalanságoknak, meglepetéseknek titkos fátyola borítja. Nincs foglalkozási osztály, amelynek rengeteg szorgalmát, erőt megfeszítő munkásságát az új esztendőben személyen kívül eső annyi jó, vagy rossz ok befolyásolja, mint a földművelőjét, legyen az mezőgazda, szőlőművelő, vagy gyümölcsstermelő. Elmondhatjuk, hogy a magvetéstől az aratásig az Isten kezében vagyunk. Amikor a magyar termelőnek az elmúltból boldogabb új esztendőt kívánunk újabb munkájukra, tulajdonképpen a jó Isten áldását kérjük.

Azonban vannak a magyar gazda életében olyan munkák, amiket a magyar társadalomnak kell elvégezni, s amelyeknek elvégzésétől a boldogabb új évek sorozata nagy részben függ. Erről szeretnék egyet-mást elmondani.

Minden ország lakossága abból az alaphoz meríti megélhetése forrásait, amely rendelkezésre áll. Ahol a lakosságnak ipari termelésre alkalmas anyagok állnak rendelkezésre, ott az iparra, ahol ez nincs meg, a föld terményeiből kell megélnie, ott a mezőgazdaságra, kertészetre, szőlészetre, gyümölcsészetre fektetik a fősúlyt. E téren az összes nyugati államok, de elsősorban Németország, Hollandia, Dánia,

utóbb az Egyesült államok oly tökéletes-
ségre emelték a termelést, hogy annak eredményei szinte csodaszerűek. Ezt a megállapítást nem a képzelet szülte, hanem a tapasztalat és a számszerű adat, a statisztika.

Nem célok e cikket számszerű adatokkal hosszúra nyújtani, mert hiszen az adatokat megbízható magyar szakemberektől tudom, akik ezt látták, tapasztalták. Csupán az a célom, hogy erre a fejlődésre a földműveléssel foglalkozó társadalmi rétegek figyelmét felhívjam, munkára serkentsek.

Unos-untalan hangoztatják, hogy Magyarország, de főképen csonka Magyarország tisztán földművelő állam, amelynek alig van ipari termelésre alkalmas területe, mégis mi a nyugati államoktól 100 mér-földekkel maradtunk el.

Nem említek fel mást, minthogy évtizedeken keresztül búza, rozs, árpa termésünk évi átlaga alig emelkedett egy métermázsával, míg Németországban már 1906-ban 2—3 q-val volt nagyobb e cikkekben az átlagos termés. Mit jelentene kereskedelmi mérlegünk megjavításában az évi átlagos 2—3 q többtermelés.

Kerti veteménymagvainkat, virágmagvainkat 90—100 százaléig Németországból, Hollandiából hozatjuk be. Az ujdonságok és különlegességek mind onnan kerülnek hozzánk, stb. stb. Sőt tovább megyek: az önértékes magyar még ott is veszni hagyja kincseit, ahol versenyképes eredményeket ért el. Példa erre: Margitsziget parkirozását a sziget igazgatósága

a berlini Späth cégnek adta ki, amely cég a több milliárdos munkákat Németországból hozatott szakemberekkel és ugyancsak onnan hozatott facsemetékkel már meg is kezdte. Pedig csak a Fővárosban van 20—25 kert-építő cégünk, amely jeles munkaerővel rendelkezik, amely ezt a munkát csakúgy el tudta volna végezni, mint a német cég.

Ha ilyesmi történhetne hazánkban, akkor ne beszéljünk többtermelésről és kereskedelmi mérlegünk megjavításáról.

Mostanában mindenki többtermelésről beszél anélkül, hogy ezzel a fogalommal tisztában lenne. Azt hiszem, hogy ez az oka annak, hogy a magyar agrártermelés eredményei évtizedeken keresztül nemcsak hogy emelkedtek volna, hanem a háború következtében még a régi méreteket sem érte el.

Nem nevezem többtermelésnek azt, ha az egyik évben sok ugorkát, a másik évben salátát termesztünk, vagy kizárólag zöldséget és gyümölcsöt termelünk, hanem ha minden termés értéke, magtermesztés, állattenyésztés, zöldség, szőlő, gyümölcs-termelés stb. úgy minőségben, mint mennyiségben évről-évre számokkal kimutathatólag emelkedik.

És itt elértem az ostornak a csapó végére.

Honnan tudjon szegény magyarom többet termelni, amikor azt nem tanulta, és nincsen hol és kitől hogy megtanulja, amikor eddig erről ami „metropolisunk“ Kecskemét városa sem gondoskodott.

Egy pár évtizeddel ezelőtt alig láttunk autót, a hivatalos tudósok mértani pontossággal megállapították hogy lehetetlen a kormányozható repülés, pedig Flamarion a költő csillagász már régen repült; nem volt csak 82 elem, ma 92 van, nem volt rádium, rádiótelefon és rádiófénykép, nem volt műtrágya, szelektálás, kitermelés, kitenyésztés, stb. stb., az előretörő emberi elme sok vívmánya.

Ezt a sok tudományt mi a külföldtől drágán vesszük meg. De van valami, amit nem kellene megvenni, de amiért minden pénzt meg lehetne adni, azt a készséget, hogy „*mi is komolyan akarunk valami lenni.*“

Az irni, olvasni tudás csak alapja a tanulásnak, szükséges, de nem elég, Arra való, hogy mindent megtanuljunk segítségével. A technika, a vegyi ipar annyira szolgálatába állott a földművelésnek, hogy annak eredményei elől nem térhetünk ki. Alkalmat kell adni, s ha szükséges kényszeríteni kell a földművelő nép gyermekeit, hogy mindazt amit a tudomány és tapasztalat e téren eddig művelt az erre a célra felállított és berendezett iskolákban megtanulja. Kecskemétnek elsősorban kéne jó példával előljárni. A felnőttek számára rendezett előadásokra senki sem jár el, sem nálunk sem máshol — az öregektől nem sokat várók.

Az itt elmondottakat megszivlelésre ajánlom, mert Isten látja a lelkem . . . Rothemere bárhogya szeret minket, vagy szeretjük mi őt, nem tud rajtunk segíteni, ha mi nem segítünk magunkon.

Nemere Gyula.

Levél.

Hankovszky Zsigmond úrtól a kecskeméti, általában a homoki szőlőművelés uttörő apostolatól lapunk ujévi számába a következő levelet kaptuk.

Tekintetes Szerkesztőség!

Ez alkalommal sem elméleti, sem alkalmi-szerű kéziratral nem keresem fel a tek. Szerkesztőséget, hanem egy szerény észrevétel közlésével, amelynek anyagát b. lapjuk 1927. évi november hóban megjelent számában cikkek bőséges forrásából meritettem, mint olyan részeket, amelyek felett érdemes elmélkedni, és azokat a társadalmi élet tevékenyebb felrázásához és vele a szőlőművelés jövőjének kialakulásához fel lehetne használni.

Az említett számban két felette érdekes cikk látott napvilágot, melyek mindegyike világosan és érthetően olyan ellentétekre mutatnak rá, amelyekből a nyitott szemmel nézők és józan ésszel gondolkozók azonnal felismerik, hogy a termeléssel foglalkozó osztályok milyen helyzetbe kerültek.

Az egyik cikk: „A hegyközségi törv. revíziója“ nagyon tanulságos, midőn érthetően, világosan mutat rá arra, hogy az a termelő osztály,

akinek verejtékes kezemunkáján megy keresztül a termelés lehetősége, milyen lealázó elbánásban részesül; milyen gyámoskodás alatt áll; azon az oldalon, ahonnan jólétét, boldogulását várja, reméli. E cikk panaszában rámutat arra, hogy miként történik intézkedés — a többtermelés jegyében — a Szőlősgazdák Egyesülete 6.000 tagjának mellőzésével, a termelők nélkül.

A másik cikk pedig rávilágít a termelők társadalmának eleven életére a „Magyar szőlősgazdák tanulmányútja Németországban,” melyben a cikkírója közli azt, hogy a német szőlősgazdák kongresszusán közel 8.000 ember vett részt. Majd cikkének végén ezeket mondja: „Ha a magyar szőlősgazda ugyanolyan hittel és áldozatkészséggel fog viselkedni a saját sorsának javítása érdekében vezetői iránt, amint azt a német szőlősgazdák előbb említett példája a kongresszuson mutatja, lehetetlen, hogy munkásságát ne kísérelje az Isten áldása.”

Tehát e szerint . . . sorsának vezetői iránt . . . munkásságát ne kísérelje az Isten áldása. . . . Igaz! . . . Istené az áldás, . . . emberé a munka. . . ! Nagyon szép dolog, meg is érthető, és ott Németországban is így történhet, mert valószínűleg fel és amint hogy tényleg így is áll, hogy ott Németországban nem az erő diktál az észnek, mint nálunk a felemlített vezércikkből az kiérthető, hanem az ész diktál ott az erőnek: És valószínűleg ott több szabadszólási jog van a termelőnek saját sorsának intézésébe, mint nálunk képzelhető.

Ezek az ellentétes kialakulások azok, amelyeknek hatása alatt bátorodom a tek. Szerkesztőség figyelmét felhívni, hogy keresse az alkalmat és módját annak, hogy hozzánk is azok a németországi állapotok betelepíthetők legyenek; az ottani virágzó és gyümölcsöző társadalmi viszonyok itt is, meghonosodjanak, mert éppen a tek. Szerkesztőségnek a munkakörébe tartozik annak előmozdítása. Tartozik pedig éppen azért, mert a Tek. Szerkesztőség a 6000 tagot számláló Kecskeméti Szőlősgazdák Egyesületének olyan szerve, amely hivatott arra, hogy a „Kecskeméti Szőlősgazda” lapot úgy irányítsa — és amelynek szelleme felett öröklik — és amelyik lap útján legközelebb áll a szőlősgazda társadalomhoz, hogy azáltal az ut egyengettesse annak a zátonyra jutott és torlaszok közzé szorult többtermelés szekerének sima úton folytatódhasson a

szőlősgazda boldogulásának jobb és szebb jövője felé.

A tek. Szerkesztőség a Kecskeméti Szőlősgazdák Egyesületének vezetőségével is szoros kapcsolatban van, amitől elvárható, hogy a több ezer tagjait védőszárnyai alá vegye, a közös egyetértő szeretettel a tagjainak összetartásával azon munkálkodni, hogy a „Szőlősgazda” támasza lehessen az erőtlén, agyongyötört áldozatoknak.

Az említett ellentétek kiegyenlítéséhez szükségessé válik az egyik cikknek fájdalmas kinővéseit lementszegetni, míg a másikat ápolgatni. Én ebben látom szőlőmivelésünk ügyének előbbrevitelét.

Boldog Ujesztendőt!

Kecskemét, 1927. december 31.

Hankóvszky Zsigmond

Olvasóink nevében köszönjük az újévi megemlékezést és hasonló jókívánságokkal viszonzunk; De nem mulasztathatjuk el leveléhez egypár megjegyzést fűzni.

E szerény lap közérdekét óhajt szolgálni. A termelő életszínvonalát emelni, jogos érdekeit megóvni, felrázni szűnyadó, de cselekvésre képes erőket. Ennek a műveletnek az ujságírás terén több módja van, mi azonban azt hisszük, hogy a legjobbakat választottuk, ha senkinek személyével nem foglalkozunk. Kivétel, ha az illető a mi ügyünkben érdemeket szerzett. Akkor megbecsüljük és kiemeljük. Minden más esetben közügyet csinálunk.

Természetes jelenség, hogy a fiatal, mint a tavasz alkotni akar, előre tör, a korosabb ember, mint az őszi visszatekint a tavasz és nyár elhervadt virágaira. Hankóvszky Zsigmond urat dacára annak, hogy a szőlősgazdák és gyümölcs-termelők érdekében kenyere javarészt elfogyasztotta, tevékenységénél, friss szelleménél fogva mégis fiatalok közzé számítjuk, akitől még sok jó cikket várunk közlésre.

Szerkesztőség

Ősszel lesz edett

**12—15.000 pozsonyi fehér
szőlővessző eladó. Érte-
kezni lehet a szerkesztőségben.**

A százéves barackfák kérdése.

A „Kecskeméti Szőlősgazda“ mult évi december havi számában „Százéves Barackfák“ címen megjelent cikke közel félszázados szőlőbuvárkodásom tapasztalatai alapján engedtessek meg nekem, hogy én is hozzá szólhassak ehhez a dologhoz s ebből kifolyólag a barackfák legveszélyesebb betegsége, a gutaütés kérdését, amennyire lehet tisztázzuk s ennek eredményeképpen annak kártevő pusztítását lehetőleg kisebb fokra csökkentsük.

Cikkirő Úr mint egyik leghatásosabbnak vélt védekezési eszközt a duráncaiszilva alanyra, magas törzsön eszközölt nemesítést ajánl, és pedig azon okból, mivel Ő a legrégebb, és pedig szép szárazban levő idős barackfákat ilyen nemesített állapotban találta.

Ez az a pont, amelyikhez én hozzá akarok szólani, amelyeknek az én megfigyelésem majd csak az ellenkezőjét bizonyítja.

Mi öregek tudjuk azt jól, hogy elődeink a gyümölcsfák nemesítésénél az ott helyben felnőtt vadanyokon a kiscigánynál még ma is használatos ékojtást használták leginkább. Nos, az 1896-ik évben telepített szőlőmbe én a rá következő év tavaszán ilyen ékojtással duráncai magastörzsekre nemesített 22 szál, részben kajszin, részben rózsabarackfát ültettem egy sorba. Megjegyzem, ezeket a fákat egy felsőszéktői gyönyörű gyümölcsös szőlőből kaptam. Két évvel később, tehát 1899-ben egy újabb telepítésű táblába, és az előbbibe is vegyesen ismét elültettem a Város szikrai faiskolájából vásárolt kb 20 drb tisztán barack alanyra nemesített barackfát. Most már tehát jó 30 esztendő lefolyása után számolunk be az eredményről. Az pedig a következő:

A duráncai alanyú fám, dacára dús növéseknek — vagy talán éppen ezért — 10 év alatt 50 százalékan gutaütésben kipusztultak. A megmaradt rész sem érte meg ezt az időt, mert kettő kivételével mind gutaütés áldozata lett. A megmaradtak közül az egyik öt évvel ezelőtt elszáradt, a másikat pedig egy nagyon szép példányt 2 évvel ezelőtt a vihar tette tönkre. Tehát 30 év után egy sincs belőlük. No, és a barack alanyra nemesítettek? Hát bizony kérem ezekkel is majd csak úgy állunk, mert a gutaütés csak szedte áldozatait. A végeredmény pedig az, hogy ezek-

ből ma még épségben megvan 7 drb szép termőfa. Tehát ez valamivel jobb.

Az itt elmondottakról azonban ne tessék azt gondolni, hogy én itt a szilvát akarom agyon-dorongolni. Nem, a világért sem. Hiszen van énnekem a barackalanyi fákra is ép olyan keserű tapasztalatom, mert az 1904-ik évben telepített szőlőbe azon évben elültetett, ugyancsak a város szikrai faiskolájából vásárolt 100 drb fából már csak 5 drb siratja a gutaütést s csak kismértékben máshibában történt kimutlását a 95 társának. Ellenben a régi öreg szőlőben ott helyben felnőtt, tekintet nélkül, hogy milyen fajú szilva-alanyra nemesített fából — igaz, hogy még nem többek 15 éveseknél — alig szed a guta számbavehető áldozatot. De ezeknek meg az a hibájuk, hogy azok bizony nagyon is visszamaradnak a növényben s a terméseredménye a barackalanyon levő fákéhoz viszonyítva még alig jöhet számba.

Ezekben elmondtam úgy az egyik, mint a másik alanyú nemesített fákra vonatkozólag amit tapasztalatból tudok. Most már térjünk át arra, hogy ezen tapasztalatok alapján miben látjuk e betegség okát és mennyiben lehetne annak oly sok kárt okozó hatását tőlünk telhetőleg korlátozni.

Én a betegségnek kétféle okot is tulajdonítok, és pedig az egyik a fának a gyökérzete, a másik pedig a talajminősége, tömörségében rejlene.

Már az a körülmény, hogy a helyben nőtt vadoncra nemesített fa sokkal több ellenállást fejt ki a gutaütéssel szemben mint az újból ültetett fák, azon gondolatot keltette bennem, hogy nincsen-e e betegséggel valami összefüggésben a fák gyökérzetének az elültetésnél történt megcsontítása? Hogy azok a régi szőlőkben levő öreg fák éppen annak köszönhetik száz éves voltukat, hogy azok is ott helyben nőtt susnyókra lettek nemesítve.

Mivel az időközben kipusztult fákat újjal pótoltam, figyeltem ezcknek is az élet működését. Bár ezeknél is előfordul a gutaütés, de korántsem oly óriási százalékan mint az újtelepítésű szőlőkben, tehát ez is meggondolandó. De meg az is, hogy bár a barackfáknak ezt a betegségét már a régi szőlősgazdák is ismerték, mégis azt a nagyarányú pusztulást, amit már vagy három évtized óta ismerünk, csak azóta van, amióta a nyolcvanas évek végefelé az újabb szőlőtelepítések megkezdődtek s oly rohamos iramban mentek előre. Tehát mióta frissen forgatott laza

talajba ültetjük fáinkat s így kell, hogy a forgatás alkalmával a talajba férkőzött peshedt levegő is egyik előidézője, legyen a bekövetkező bajnak.

Ezekben elmondottam, hogy mikben gondoltam a baj forrásának eredetét s most majd azt, hogy miként vélem annak csökkentését s mit kell tennünk az irányban, hogy e baj kártevőhatása készületlenül ne érjen bennünket, hogy ezáltal évtizedekre is elestünk egyik legjövedelmezőbb kereseti forrásunktól.

Kezdjük a meglevő öreg szőlőkön, ahol olyan sok a szilvafasarj. Ezeket bármily nagy számban legyen is az, nemesítsük barackra, hogy abból mindig legyen ott helyben maradó elég, miután tudjuk azt, hogy ezek legkevésbé vannak kitéve e betegségnek.

Az új telepítéseknél pedig csak a forgatás negyedik, ötödik évében ültessünk barackfákat, hogy a talaj addig jól leülepedjen, megsűrűsödjék. Mert mint fentebb említettem is, a később, a pótlásul ültetett fáknál — ahol a talaj már megkeményedett — a gutaütés nagyon sokszorta ritkábban fordul elő.

Bevallom ugyan, hogy én ezideig a telepítéseknél mindig a fát ültettem el előbb, mint a szőlőt. Így cselekedtem ezelőtt négy évvel is mintegy négy hold szőlő ültetésnél is, amelyiket tisztán barackfával ültettem be; az e területre szükségrendes mennyiségben. Ezek a fák mind barackalanyon vannak s gyönyörűen diszlenek, és az elmúlt évben már számottevő termést is adtak. Ezideig még nem fordult elő gutaütés, de dacára ennek, én ez év tavaszán a szóbanforgó területet a sorok között rézsutos kötéttel ugyanolyan számú fával újból beültettem, hogy a már most majd nemsokára jelentkező baj készületlenül ne találjon. Így meg lesz az az előnyünk, hogy a rögtön elültetett fák termésével hamarabb jövedelemhez jutok s viszont a majdan elpusztuló fák előre pótolva vannak a már most biztosabb, szilárdabb talajban.

Ezt én most így cselekedtem; de így cselekedném a jövőben is. És ezt ajánlom mindazoknak, akik baracktermeléssel óhajtanak foglalkozni. De még megtoldom azzal is, hogy aki egy barackfát akar ültetni, az mindég kettőt ültessen, hogy már a tartalék idejében helyben legyen. És még azzal is, hogy ne igen válogassa azt, hogy milyen szilva vagy barackalanyon van, csak azt nézze, hogy jó legyen és idejében. Inkább ma mint holnap cselekedjék.

Ezeket óhajtottam a százéves barackfák érdekében, mint általam tudott legjobbat elmondani. Ha valaki a szőlősgazda társaim közül tud jobbat, tegye közzé. Ha belátom igazát én szívesen követem.

Németh József.

A nemes fűz telepítéséről.

Előző számunkban röviden letárgyalva azt, hogy a fűzest hol és milyen talajokban telepíthetjük sikeresen, most a nemes fűztelepítés szakszerű kivitelének leírásával kívánok olvasóinknak szolgálatot tenni.

Lássuk tehát a fűztelepítésre alkalmasnak ítélt talaj előkészítésének módját. Nagyon tévednek, akik azt hiszik, hogy elegendő lesz erre a célra a talaj elegyengetése és egyszerű, vagy akár mély felszántása is; pedig sokan vannak, akik látva, hogy a fűz sok helyen minden talajmunka és gondozás nélkül is megél, úgyszólván vadon nő, azt hiszik, hogy a fűznek akárhogy is jól van, akárhol is jól van. Nem! Éz nagy tévedés! Az így hevenyészve elültetett fűzes csak munkát ad nekünk, de haszon alig háramlik a telepítő tulajdonosra.

Ha hosszú életű és szép, nagy vesszőtermést adó fűztelepet óhajtunk nyerni, feltétlenül szükséges, hogy a talajt, lehetőleg a telepítést megelőző télen, még jobb, ha ősszel rendesen és pedig 50 cm. mélyen megforgassuk, miáltal elérjük azt, hogy a forgatáskor felszínre került éretlen, nyers talaj a levegő, az eső és hólé, valamint a fagy jótékony hatásának lesz kitéve. A forgatás vagy kézierővel, vagy gőzekével — ott, ahol nagyobb területek beállításáról van szó — lesz végzendő. Hogy a kézierővel eszközölt fordítási munka sokkal jobb, mint az ekével végzett, az csak természetes, viszont, ha 15—20 holdnyi, vagy ennél is nagyobb területet van szándékunkban fűzessel betelepíteni, akkor — tekintve a kézi erővel történő fordítás aránylag sokkal költségesebb voltát, — mégis a gondosan végzett gőzekével való munkának adunk előnyt. A fordítás alkalmával a talajban előforduló kövek, különféle fagyökerek, de legfőképp a tarack és petjegyökerek tökéletesen, tisztára kiszedendők. Erre különös figyelmet kell fordítanunk, mert ha a tarack és perjegyökerek ott a talajban szétvagdalva bentmaradnak, pár év alatt úgy elhatalmasodnak, hogy később már azok gyökeres kiirtásáról szó

sem lehet s így az a fűztelepen urrá lévén, a fűz vesszői fejlődésükben visszamaradnak, sőt az egész fűztelep 1—2 év alatt ki is pusztulhat.

Abban az esetben, ha a különben fűztelepítésre alkalmas talajunk ősszel és télen a sok esőzés következtében túl nedves, vagy azon oknál fogva, hogy a talajvíz túl magasan van, ekkor az ágyas művelést alkalmazzuk. Ez röviden elmondva abban áll, hogy a talaj túlságosan nedves volta, illetve a talajvíz magassága miatt a telepítésre szánt ilyen területünket 2—2 és fél méteres szélességű ágyakra osztjuk be és minden második ágyat készítünk elő fűztelepítésre olyképpen, hogy az egyik ágyat 25—30 cm. mélyen felásva a szomszédos 2—2 és fél méternyi szélességű sávról, illetve ágyról a földet 20—25 cm.-nyi rétegben a már jól felásott szomszédos ágyra rakjuk fel; ezáltal nyerünk az egyébként túl nedves területünkön egy darab 2—2 és fél méter szélességű ágyat, melynek talaja 60—55 cm.-nyire jól át van ásva-forgatva s ebbe történik a fűz telepítése, az egyes ilyen ágyak között pedig nyerünk ugyanilyen széles árkokat, amelyekbe természetesen telepíteni nem tudunk, de ezek legalább a felesleges víz befogadására lesznek alkalmasak s így végeredményben az egyébként minden művelési ágra alkalmatlan vizenyős területünk felerésze kitűnően lesz fűztermelés által hasznosítható.

A kellően megforgatott és előkészített talajba az ültetés sorokban fog történni; minthogy a fűz tavasszal igen korán indul fejlődésnek, nem szabad szem elől téveszteni, hogy a telepítést is, — az előre előkészített dugványok elültetését is lehetőleg korán, — már márciusban fogantassuk.

Guóth Miklós.

Újrendszerű

lugasszerű szőlőtelepítés, kezelés és a jelen rendszerű szőlőknek sodronyrendszerre való átalakításáról. Jó minőségű versenyképes kitűnő bort, nagy mennyiségben és olcsón termeljük.

Irta: LÁNYIBÉLA

v. szőlő-bortermelő

Ára fűzve 4 pengő, bérmentve.

Beszerezhető a szerzőnél Tura (Pestm.)

Tapasztalataim a téli aranypármén almafajtaról.

Irta: *Angyal Dezső.*

Átvéve a Kertészeti lapokból.

Talán nincsen még egy második almafajta, amely hazánkban is, a külföldön is annyira elvolna terjedve, mint a téli aranypármén. Éppen ez okból hazai gyümölcsstermesztésünknek szolgálatot vélek tenni azzal, hogy hosszú éveken át szerzett tapasztalataimat sokak okulására közre adom.

Nevezik ezt a szép és jó télialmát még téli angol vagy angol téli aranypárménnek is, a piaci pomologia pedig egyszerűen: Arany ranet vagy Gold ranet és hasonló nevek alatt szokta árúsítani és csak elvéve elfogadott rendes neve alatt. Az angolok: Queen of the Pippin, Pepinek királya, a franciák: Reinette, a Renetek királya név alatt termesztik, jelölül annak, hogy valóban fejedelmi alma. Nem csoda tehát, hogy ez a mult század legelejéről ismert és minden leírója által magasított alma az egész gyümölcsstermő világon el van terjedve. Annyi bizonyos, hogy az enyhe télű, páráslevegőjű Angolországból ered, de hogy kiállította elő, arról nincsenek adataink. Valószínű, hogy ez is egy elhullott magból keletkezett magától, mint sok egyéb jeles, sőt kiváló gyümölcsfajtánk is. Hazánkban való elterjedéséhez nagyban hozzájárultak: dr. Entz Ferenc, Bereczki Máté és sok mások ajánlásai, nagy dicséretei, akik ez almafajtának csak előnyeit emelték ki, de fogyatkozásait nem említették fel. Lehet és valószínűleg azért, mivel az ő idejünkben nem hatalmasodtak még el annyira a gyümölcsfák állati és növényi ellenségei, mint napjainkban. Ők még nyugodtan gyümölcsészkedtek. Nem ismerték a Tutokil, Arzola, Elosal, Verdola és hasonlóan szép magyar hangzású temérdek védekező-szent és mégis volt gyümölcsük] elegendő. Tagadhalan, hozzájárult ez almafajta elterjedéséhez az is, hogy a faiskolákban a legszebb fejlődésű, gyorsnövész, kifogástalan törzsű, szabályos koronájú fává növekedett. Kiültetés után hamarosan termőre fordult, sőt sokszor már a faiskolában is bemutatta pompás gyümölcsseit, a magyarnak meg a' kell, hogy ha fa, hát teremjen is, de mindjárt! Fekvésben, talajban nem válogatós, a legtöbb helyen jól érzi magát és bőven, sőt öregebb korában túlsokat terem.

Ezek után áttérhetünk veleszületett fogyat-

kozásaira, rossz tulajdonságaira, amelyek eléggé számosak, de ezek nagyrésze okos, szakszerű gondozás és ápolás mellett megelőzhetők vagy elháríthatók. Mint enyhe telű éghajlat szülötte, nálunk nem egészen télálló. Rendkívüli hideg teleink alkalmával főleg fiatal korában többé-kevésbé megfagy. Ennek ellenére is gyakran kiheveri a fagykárt, de teljesen egészségesé már ritkán lesz és ekkor kész prédája az állati és növényi élősködőknek. A vértetű iránt nagyon fogékony fiatal az öreg korában egyaránt. Puha fáját a vértetűk annyira ellepik, elcsúfítják és sinylődésre kárhoztatják, hogy utoljára is a fel-szedés és a tűz és egyedüli orvosság, annál is inkább, mert a pupos szű is ilyen sinylődő korában tömegesen szokta meglepni. Ez a bogár pedig hazánkban sokkal több almafát szokott elpusztítani évenként, mintsem gondolnók.

A téli aranypármén koronája aranylag hamar, 12—14 év alatt elévül. Nagy, egészséges, haragoszöld levelei ilyenkor fokozatosan kisebbednek, szürkés színt öltenek vagy ha korompenész is megtámadja feketésekké válnak, ami gyakori kísérője a korona elévülésének. Ilyenkor különösen gyümölcsöt köt, de ezek aprók, fejletlenek és iztelenek maradnak, folyton potyognak, úgyannyira, hogy mire elérkeznék a leszedés ideje, a fa jóformán üres és szinte látszik rajta a kimerültség. Az almamoly is feltűnően kedveli, azért, ha kellőleg nem védekezünk ellene, már augusztus végén, szeptember hónap folyamán megszínesedve még a fejlettebbje is lehull. Ezért látjuk ez almát már kora ősszel piacokon megjelenni. Ilyenkor pedig még korántsem érett. Igazi jóságát, ízét, zamatját, illatát, pórhanyóságát csak általában november és december hónapokban kezdi kifejleszteni és érett állapotban tavaszig fonnyadás nélkül eltartható, ha a maga idejében leszedjük és alkalmas helyen telettetjük.

Ezek ime főbb árnyoldalai a téli aranypármén almának. Ezeket tudva, nem nehéz a védekezés, amely abból áll, hogyha egy pár vértetű mutatkoznék rajta, ne hagyjuk ezeket elhatalmasodni, hanem állandóan és alaposan irtsuk őket. Általában ne tűrjünk beteg gyümölcsfákat, mert ezek a nyavalyák fészkei. Ezeket támadják első-sorban is a szűbogarak, amelyek elszaporodva, rajzásaik alkalmával a kevésbé beteges, sőt az egészséges fák törzsét, vastagabb ágait, főleg a korona elágazásait fertőzik meg. Evégett a vastagabb részeken ne tűrjünk felcserepesedett kéreg-

részeket, fagyfoltokat és elhalt ágakat, hanem takarítsuk meg fáinkat idejében és alaposan, hogy a szűbogarak és hasonlóan kártékony egyéb rovarok bűvőhelyet ne találjanak, hogy így a legkisebb gyanus folt hamarosan a szemünkbe tűnjön és idejében a segítségére siethessünk megtámadott fáinknak.

Ha azt tapasztalnók, hogy párménfáink 10—15 esztendőn belül hanyatlásnak indulnak, amire a levelek, hajtások és termések kisebbedése elegendően figyelmeztet, ne habozzunk, hanem levélhullás után, lehetőleg rövidre messük vissza a korona összes ágait, vagyis fiatalítsuk meg a koronát, amely művelet, ha a törzs különben egészséges, egyszer-kétszer megismételhető. Ha a korona visszahagyott részein előtörő hajtásokból új szabályos, szellős koronát képezzünk, 2—3 év után ismét tökéletesen fejlett almákat szüretelhetünk. Hogy ezek tulnyomórésze féreg- és gombamentes, vagyis tiszta, hibátlan legyen, az is tőlünk függ, mert ha idejében és alaposan védekezünk, úgy feltétlenül sikeres és eredményes munkát végezhetünk. Ha ennek ellenkezője mutatkoznék, úgy első-sorban is a hibát önmagunkban, felületes anyag munkánkban keressük és csak másod-sorban a védekezésre használt szerekben, mert annyi bizonyos, hogy a hiba ezek valamelyikében vagy esetleg mind a kettőben fekszik.

Ha ezeket a leszűrt tapasztalatokat, amelyek helytállóságát sok gyümölcsstermesztő igazolhatja, hasznunkra fordítjuk, úgy mi is, mint eleink, csak dicsérrel emlékezhethünk meg a téli aranypármén almafajtáról.

Hogyan, mikor és mivel permetezzünk.

A gyümölcsfáknak az állati ellenségek és gombabetegségektől való védelmezése a januári és februári munkálatokkal veszi kezdetét és ez képezi a szőlősgazda kora tavaszi legfőbb teendőjét.

Azt hiszem, nem is lesz itt szükség törvényre, vagy legalább is nem sok dolga akad az idevonatkozó törvény végrehajtó közegeinek, mert minden szőlősgazda belátja, hogy a gyümölcsstermesznek nagy jövője van és csak az tud nagy és állandó jövővelmet biztosítani magának, aki prima gyümölcsöt és nem férges, hibásat termel. Fel munkára tehát szőlősgazdák és a hosszú téli pihenő után gondoljunk gyümölcsfáinkra s aki fát ősszel nem takarította volna le, az a legelső enyhe téli

napon a fák vastagabb ágait, törzsét stb. alaposan tisztítsa meg, száraz beteg ágakat, gyümölcs-maradványokat, leveleket stb. szedje le, tüzelje el.

A gyümölcsfák permetezése az a munka, amit szőlősgazdánk legnagyobb része még nem végez elég nagy gonddal, már pedig állítom, hogy a gyümölcsfák védelme nem olyan nagy dolog, jobban mondva nem olyan nagy tudomány, mint a milyennek az látszik, vagy a milyen nagy feneket keritenek annak. Ennek a megtanulása igen könnyű, csak inkább a végrehajtása nehéz és költséges egy kicsit.

Tudnunk kell azt, hogy a rovari ellenségek ellen mit kell alkalmazni és hogy a gombabetegségek ellen mivel kell védekezni, természetesen mindent az idejében.

Röviden összefoglalva a téli tisztogatások után a következő permetezéseket ajánlom végrehajtani, a mely minden rovari és gombabetegség ellen hathatós védekezésnek bizonyult.

1. *Télen* (az enyhe februári napok beálltával) 15 százalékos (100 liter vízhez 15 kgr.) *Dendrin*-nel a fákat felülről kezdve lefelé haladva jól bőségesen permetezzük. A fiatalabb fákhoz 10 százalékos folyadékot használjunk.

2. *Rügyfakadás előtt* közvetlen az összes fákat 2 százalékos rézgálic oldattal permetezzük a gombabetegségek ellen, ebbe már a rágó rovarok elleni védekezésül 15 dekagramm *Urania* zöldet is maréknyi rozsliszttel elkeverve teszünk.

3. *Elvirágzás után közvetlen*, vagy inkább a virágzás vége felé az összes fákat 1 százalékos rézgálic oldattal permetezzük, a melybe 15 deka *Urania* zöldet (vagy e helyett ugyanazon célt szolgáló $\frac{1}{2}$ kgr. arzolt) és 1 kgr Sulfarolt is keverünk. A rézgálic és Sulfarol a gombabetegségek ellen, az *Uraniazöld* pedig a rovarok elleni belsőleg ható anyag.

4. *Elvirágzás után* 2 hét múlva előbbi permetezést ugyanazon anyaggal megismételjük.

5. Ugyanezen anyaggal ismét két hét múlva a legnagyobb gondossággal megismételjük a permetezést.

A permetezést mindig ködszerűen szétszórva végezzük. (H.)

Szálvesszőzés.

Finomabb bortermő fajoknak az a tulajdonsága, hogy a termést alulról 2—3 rügytől felfelé levő rügyekbe helyezik el, ennél fogva, ha finomabb bortermő fajokból, például: Rajnai rizling, Muskátothonel, Zöldecsilváni stb. nagyobb mennyiségű termést akarunk elérni, azokat szálvesszőzni vagyunk kénytelenek, de így is, nem nagy eredményt érünk el, mert a feleresztett szálvesszők rügyei nem fakadnak ki tökéletesen, legfeljebb felső a rügyek, és a beérése sem tökéletes, részben azért, mivel a szálvesszők is, rendszeren a tőke többi lombozatával, egybe lesznek kötve.

Szálvesszőzésnél az összes rügyek csak a vízszintesen kikötött vesszőknél fakadnak ki. — Karós négyzetméterben ültetett szőlőknél, ez csak úgy érhető el, ha minden tőke közé, egy-egy vendégkarót vernénk le a két tőke közé, s ezekhez kötöznénk ki vízszintesen a szálvesszőket. — Ezen eljárás tetemes költségtöbbletet idézne elő.

Már pedig, különösen a homoki bortermésnek fontos érdeke, hogy a finomabb bortermő fajokból, mennyiségben és minőségben is, bő, vagy legalább jóközepes termést érjünk el. — Haszonban milyen óriási különbséget jelentene ez nemcsak a gazdának, hanem az Országának is.

Szőlőrendszerem ezt a kérdést úgy oldotta meg, hogy igen is, a legfinomabb bortadó fajokat is megfelelő terméshozamra kényszeríthetjük, és pedig szálvesszőzés által úgy, hogy minden szálvesszőzésre alkalmas tőkén metszéskor, tőkeerejéhez képest 1—2 db biztostermő 6—8 rügyes szálvesszőt hagyunk. Ezeket jobbról és balról, alsó sodronyhuzatokra fektetve kikötjük. — Ezáltal elérjük azt, hogy minden rügy tökéletesen kifakad, fűrtöket is megneveli, és a beérése is tökéletes lesz.

Rendszeremnél a szálvesszőzés által, a fenti eljárást nemcsak finomabb bortadó fajoknál követhetjük, hanem kevés kivétellel más fajtáknál is, hogyha bortermésünk hozamát fokozni akarjuk. — Attól nem kell tartani, hogy a szőlő beérése nem lesz tökéletes. — Rendszeremnél ez ki van zárva, mivel ezen szőlőkezelés mellett szőlőfürt összezsufoltság nem fordulhat elő, a fűrtöket a napsugarak megfelelően minden oldalról érlelik, minden fűrt külön függ, másikkal alig érintkezik, tehát tökéletesen kell beérnie, ami karós művelésnél ritkán fordul elő.

Túra.

Lányi Béla.

Olvassa és terjessze a
Szőlősgazdák Lapját.

Előfizetési felhívás.

A „Kecskeméti Szőlősgazda“ jelen számával az V. évfolyamba lép.

Nincs foglalkozási osztály, amely érdekeinek megvédésére, a közös baj állandó napirenden tartására, a felmerült új ismeretek közlésére stb. ujságot ne tartana fen. A legújabb kornak ez a legelterjedtebb és legjobb eszköze, amellyel gondolatainkat a legszélesebb rétegben ki lehet cserélni. A „Kecskeméti Szőlősgazda“ célja első sorban a kecskeméti és Duna-Tiszaközi homoki szőlősgazda érdekeit képviselni és ezen a tájékon felmerült tapasztalat szerint bevált újabb művelési, védekezési és értékesítési ismereteket közölni olvasóival.

Munkatársai a homokos Alföld jelesebb szakembereiből kerülnek ki, akik az itteni viszonyokat legjobban ismerik s útmutatásukat megnyugvással lehet fogadni.

A „Kecskeméti Szőlősgazda“-t 1000 példányban rendelik meg. Kevés ez ahhoz a számhoz képest, amennyien járathatnák, tekintve azt, hogy a homoki szőlőművelés legalább 20.000 családnak nyújt megélhetést. Tehát ezt a csekély áldozatot, amibe a „Kecskeméti Szőlősgazda“ kerül, minden érdekeltnek meg kell hoznia.

Előfizetési díj egy évre 2 Pengő
fél évre 1 Pengő.

A borok osztályozása borbírálat.

A borok állapotáról, minőségéről, jellegéről, értékéről s mindazon tulajdonságairól, a melyek érzékeink alá esnek, izelés útján szerzünk közvetlen tájékozást s ennek alapján mondunk bírálatot.

A borokat többféleképpen szoktuk osztályozni. Szín szerint különbséget teszünk fehér, siller és vörös borok között. Színrevaló tekintet nélkül megkülönböztetünk asztali, pecsenye- és csemegeborokat. Az asztaliborok a rendes fogyasztásra való normális összetételű, tehát nem túl erős és nem testes, savanykás borok, melyeknek a rendes bországon kívül különös illatjuk, zamatjuk nincsen, ki nem erjedt cukor egyáltalán nincs bennök. A pecsenyeborok nagyobb alkohol és kivonatanyag tartalmuak, tehát testesek, az asztaliboroknál finomabbak, zamatosabbak, kisebb mértékben kierjedetlen cukor is van bennük. A csemegeborok rendszerint édesek, vagy édeské-

sek, alkoholban gazdagok, finom józamatuak és nagy kivonatanyag tartalmuk van, tehát erősek, testesek, édesek, illatosak, sűrűek. Mind a háromféle bornak vannak alosztályai, pl. közönséges asztali, finom asztali, kis és nehéz pecsenyebor, szomorodni, másolás, 1—2—6 puttonos asszúbor.

Minél több dologra kell a kóstolásnál figyelemmel lennünk az annál nehezebb.

Hacsak azt akarjuk a kóstolás által megállapítani, hogy a bor egészséges-e vagy nem, kész-e vagy még éretlen, kíván-e még valami kezelést, ez esetben a bírálat egyszerűbb, sokkal könnyebb, mintha a bornak az értékét is meg kell állapítani, mert ez utóbbi esetben figyelembe kell venni a boron kívül a piaci viszonyokat is. Legnehezebb a kóstolás, ha arról van szó, hogy valamely bornak a jellegét, évjáratát kell megállapítanunk.

Általában a kóstoláshoz nagy gyakorlat szükséges.

Kóstolásnál érzékeink közül a látás, szaglás és ízlelési érzékeink működnek.

Ha a lopóból, vagy palackból a pohárba öntjük a bort, több, vagy kevesebb hab képződik, a hab gyorsan eltűnik, vagy hosszabb ideig megmarad. Ha a hab sokáig megmarad, arra következtetünk, hogy a borban kevés az alkohol, de ugyan ez az eset áll elő az olyan boroknál is, amelyek fejtést kívánnak, vagy utóerjedésen vannak.

Ha a bor pezseg az sok szén-sav jelentésére mutat, a bor erjedésben van, vagy még nem rég abban volt. Általában véve, ha a bor habja élénk és fényes, akkor azt mondjuk, hogy a bor friss, jó, egészséges, de ha a bor nem élénk, akkor a bor fejtést. levegőt kíván, vagy valami betegségben szenved.

A hab után vizsgálhatjuk a bornak a tisztaságát. A bor lehet átlátszó, vagy csak áttetsző, de nem átlátszó. Lehet a bor fényes és tükörtiszta, jól kezelt, szűrt, derített borok, lehet tiszta, de fénytelen, mint a milyenek a kész, de nem derített borok. Ha a bor színe felhős, poros, homályos, akkor azt mondjuk, hogy a bor törött. A kékszinbe játszó borok egészséges voltában kételkedni lehet a tintaszerű fekete színeződés pedig feketetörést jelent.

A bor kiöntésekor azt is meglátjuk, hogy a bor nem nyúlós, lusta, esetleg nem virágos-e?

Az idősebb és gyengébb színű vörösboroknak a habja fehér, az egészen szép és kész vörösboroké rózsaszínű. Piros vagy rubintos habja van a testes és színben gazdag vörösbornak.

A borok tisztasága után bírálhatjuk a borok színét. Az egészséges fehérszőlőből gyorsan kiszajtolva szűrt borok rendesen színtelenek. A világos, zöldes-fehér borok ma a legkeresettebbek. szintekintetében tehát a legértékesebbek is. Fehér szőlőből könnyű ezt a szint megkapni, csak nagy gondot kell a szűretelésre fordítani. Az idősebb fehér borok színe mindig sötétebb, szalmasárga,

sárga, aransárga. A pirosbahajló sárgaszín onnan ered, hogy szüretkor a fehér szőlők közzé fekete is került. Ha a piros szín erős, akkor a bort sillernek mondjuk. A rosszul szüretelt törésre hajló boroknak a színe barnás-sárga. A nehéz pecsenye és csemegeborok színe is a legtöbbször sötétsárga.

Hogy érzékeink másik két szervével a szaglás és ízléssel a borok milyen tulajdonságait ismerhetjük fel, azt a jövő számunkban fogom majd ismertetni.

Fazekas Géza

VEGYES HIREK.

Lapunk multévi novemberiszámában a Hegyközségi törvény revíziójáról cikket közöltünk. — Ugyanekkor a Kecskeméti Szőlősgazdák Egyesülete levélben felkérte a Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesültét, járjon közbe a földmívelésügyi minisztériumnál, hogy mielőtt a hegyközségi törvény végleges testet öltene, az eredményesebb és megnyugtatóbb munka kedvéért, kérjék ki az ország összes szőlősgazda-szervezeteinek a véleményét. Egyesületünk az országos egyesülettől megnyugtató választ kapott. Ugyanis a törvény végleges szövegezése még nem történt meg. — Amint a minisztérium a szövegezést elkészíti az Országos Egyesület útján mi is megkapjuk azt véleményezés végett.

Fagy Kecskeméten. Az idén Kecskeméten a szokatlanul 24—26 fokos hideg következtében a szőlővenyigének a takaráson kívüli része elfagyott. Hosszú csapos, szálvesszős művelést az idén aligha lehet eszközölni. Az olyan fajta szőlőknél, amelyek hosszúcspas, vagy szálvesszős művelést igényelnek a kár már eddig is 80—90 százalékra tehető. Az 1928-ik évben bő szüretet nem remélhetünk.

Faültetők társasága Debrecenben. A Tiszántúli Mezőgazdasági Kamara kiváló ügybuzgalmú igazgatója dr. Rácz Lajos m. kir. gazdasági főtanácsossal megalakította a Faültető Társaságot. A társaság semmiféle anyagi kötelezettséggel nem jár, tagjainak csupán az alábbi fogadalmat kell megtartani: 1. Minden évben törekszik minél több fát ültetni, okszerűen megválasztott fanemekből, okszerű ültetési móddal. — 2. Erre másokat is megnyerni igyekszik. — 3. Fát, növényi és állati kártevők ellen rendszeresen védi. — 4. Törekszik minél több öntudatos tagot szerezni a Faültető Társaságnak. — Ezen

kötelezettség vállalása ellenében a Kamara a társaság tagjait különböző kedvezményekben részesíti. Így kedvezményes áron bocsát a tagok részére gyümölcs, gazdasági fa és élősövény-csemetéket azoknak a tagoknak a részére, kik gyümölcsöst létesítenek, díjtalanul készít telepítési tervezetet, beosztást és egyébként is legmesszebbmenőleg támogatja őket a Kamara a Társaság célját szolgáló működésében. E követhető példára felhívjuk testvéregyesületeink figyelmét.

Megjelent az 1928-as Borászati zsebnaptár. A néhai Drukker Jenő dr. a magyar szőlősgazdatársadalom egyik vezére által alapított és az egész országban ismeretes Borászati zsebnaptár 29-ik évfolyama az 1928-ik évre a napokban hagyta el a sajtót. A szerkesztői munkálatokat ez alkalommal Baross Endre dr., a Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesületének igazgatója végezte, míg a naptár külforgalmi és statisztikai adatait, mint főmunkatárs Drukker Jenő dr., a Külügyi Társaság titkára állította össze. A külsőleg is diszes kiállítású, értékes tudnivalókat tartalmazó zsebnaptár beszerezhető a Borászati Lapok kiadóhivatalában, Budapest, IX., Üllői-út 25. II. 11.

Bor, pálinka, gyümölcskereskedelem. A borkereskedelem az utóbbi napokban lendületet nyert. Egy budapesti nagy cég nagyobb mennyiségű bort szeretett volna vásárolni, de minthogy csak 5 fillért ígért 12 malligand fokon felüli borokért malligand fokonként, eladónak senki sem jelentezett. Több, kisebb-nagyobb tétel kelt el 65—85 fillérig literenként. Egy termelőnek sikerült eladni 100 hl. 12 fokon felüli borát 85 fillérért, ezt korcsáros vette meg.

Pálinkában is javult a kereslet. Kis üstön főtt törkölypálinkáért literenként 3 Pengőt, szilvapálinkáért 3:20 P-t, almapálinkáért 3:20 P-t, barackpálinkáért 4— Pengőt fizetnek.

Gyümölcskereskedelem. Almából naponként most is piacra hoznak 15—20 q-át, melyben azonban sok a hibás. Elsőrendű, kiváló fajtájú almáért 1:60 P-t is megadnak kg-ért, míg a szokvány minőségű pogácsa almáért 80 fillért adnak. Más egyéb gyümölcs fajta nem kerül piacra.

A Kecskeméti Szőlősgazdák Szövetkezetében a gyümölcsfa betegségek és kártevő rovarok elleni szerek iránt még nem indult meg a kereslet. Minthogy az időjárás enyhült, igen kedvező védekezési eljárás lefolytatására felhívjuk a gyümölcsfa tulajdonosok figyelmét, hogy a védekezést már meg lehet kezdeni és a védekező anyagot a szövetkezetben be is szerezhetik.

Fajtaazonosságért jótállunk!

Még csak néhány hét választ el bennünket
az enyhe tavasztól és megkezdhetjük
a gyümölcsfaültetést!

A jelszó!
MINÉL KORÁBBAN
ÜLTETNI!

A KECSKEMÉTI FAISKOLA RT.

felkéri a tisztelt gazdatársadalmat és régi vevőközönségét,
hogy mindenféle faiskola cikkekre, gyümölcsfákra,
diszfákra, rózsákra és egyéb csemetékre,
de főként rózsabarack és diófákra
vonatkozó szükségletét minél előbb
sziveskedjék előjegyeztetni,
illetve megrendelni!

Iroda :

Kecskemét, III., Széchenyi-tér 6.

Telefon : 289.

SZOLID, PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS!

Még mielőtt nyomtatvány-
szükségletét beszerezné
kérjen árajánlatot a

Hungária-nyomda

és Lapkiadó
Részvénytársaságtól

— **KECSKEMÉT,** —
Arany János-utca 6. sz. Telefon: 135. sz.

Vételre

20-30 kat.

hold gyümölcsös szőlőt kere-
sünk felvidéki megbízottunk
részére Kecskemét határában
lehetőleg Helvécia telepen,
vagy Ágasegyházán. Érdek-
lődni lehet lapunk szerkesz-
tőségében.

ELŐFIZEŐJE A SZŐLŐSGAZDÁNAK?

Szuperfoszfát, Kálisó, .. Mésznitrogén műtrágyák

szőlőink trágyázására legalkalmasabb, legolcsóbb trágya-
nemek. — E trágyák a bormennyiséget növelik, minőségét
javítják. Bármily mennyiségben azonnal kaphatók

Szőlősgazdák Szövetkezeténél
(Széchenyi-tér 6. szám. — Telefonszám: 289.)

Bárminemű istállótrágya, sertéstrágya és humusztágya
bármily mennyiségben megrendelhető. Vagontételben
gyári áron fogadunk el megrendeléseket.

GYÜMÖLCSFÁK

extraprima rózsabarackfák,
kajszinbarack, gyönyörű almafák:

Rozmarin, Jonathán, Arany parmén, Jellow, Tö-
rök Bálint, Téli pogácsa, Londoni pepin, Astra-
cháni piros, Tüköralma és a többi, a mi homok-
talajainkban kitűnően diszló fajták, továbbá
cseresznyefák, meggyfák,
szilvafák, ringlók, diók stb.

remek

magastörzsű rózsák

30 legszebb fajtában.

Prunus triloba fl. pl. Prunus japonica fl. pl.
Prunus Pissardi Späthiana oltványok remek pél-
dányokban magastörzsben vagy bokoralakban

**minden mennyiségben
már most előjegyezhetők.**

KECSKEMÉTI FAISKOLA R.-T.

Iroda: III., Széchenyi-tér 6. — Telefonszám: 289.

Rendszeres autobusz-járatok a Faiskola telepre